

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dissertatio Paraeneticæ Apologetica In Vitam Mirabilem, & Cœlestes Revelationes Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar Vallisoletanae, Ordinis Sanctimonialium S. Brigittæ in Hispania Fundatricis

Tanner, Jan

Neap., 1690

§. 4. Partitio primæ partis hujus historiæ in sex libros.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41415

vel dictabat; quia tamen omnia erant indigesta, transi-
liebat enim ex his ad alia, & quædam interrompebat,
ut ad prorsus diversa transiret, judicavi è majore DEI
gloria futurum si assumerem aliquem modum, quo clari-
rius, ac distinctius exponeretur excellentia, & sublimi-
tas mysteriorum nostræ fidei, ac mirabilium Operum,
quæ Divina Majestas in ista sua Famula, & per illam
operata est, etsi quandoque non haberetur ratio ordi-
nis temporum, ubi illum sciri parùm referret: semper
tamen fui sollicitus, ut non recederem ab ejus stylo,
& verbis eo, quo mihi viderentur ipsiusmet esse DEI,
& ex ejusdem inspiratione magis genuinè manifesta-
rent mysteria, quàm alia, quæ visa fuissent elegantio-
ra; demptis etiam nonnullis, quæ ipsa adiungebat, ac
repetebat, ut se magis aperiret, vel declararet repu-
gnantiam, quam sentiebat, in acceptandis adeò insue-
tis gratiis, donec adigeretur ad illas admittēdas. Quas
equidem repugnantias repeto sæpius, ut sint instar the-
riacæ, seu antidoti, contra venenum, quod solent hau-
rire Tirones, & imperfecti ex lectione hujusmodi reve-
lationum, dum similibus vana concipiunt desideria:
quod non facient, videntes Venerabilem Marinam se
ita illas recusando, cautèque admittendo, dignam red-
didisse, ut eas consequeretur, dum conaretur pro vi-
ribus viæ communi, ac tritæ verarum, ac solidarum
virtutum insistere.

§ IV.

*Partitio primæ Partis hujus Histo-
ria, in sex Libros.*

QUapropter contenta in hac Historia, quæ sunt
innumera, neque minus proficua, quam glorio-
sa, redigemus in sex libros. Primus liber cõ-

prehendet extraordinarias vias, quibus illam DEUS duxit, combinatas ex admirandis favoribus, horrendis cruciatibus, & eximiis virtutibus; quæ tria hujus vitæ Sanctitatem reddunt undequaque absolutam, ac per quam stabilem; secundum illud dictum Ecclesiasticis; *Funiculus triplex difficile rumpitur*; quia favores, ac dona, absq; crucibus, facile consuevit vincere superbia, præsumptio, & vana gloria, cruces autem, ac tormenta, sine gratiarum solatiis, nullo negotio præcipitant in impatientiam, tædium, & pusillanimitatem spiritus; & virtutes absque prædictarum duarum rerum mixtura nunquam sunt solidæ, nec robustæ, neque bene probatæ; ideoque facile illas superat pigritia, ac tepiditas cordis: quando verò omnia tria sunt coniuncta, cōstituunt Sanctitatem excellentem, & quasi inexpugnabilem. Atque hæc tria generatim erunt argumentum istius primi libri, qui exhibet specialium rerum fundamenta, quæ singillatim referuntur in sequētibus libris.

16. Secundus liber erit de admirandis revelationibus quas habuit de mysteriis nostræ Redemptionis, quæ fuerunt ipsi materia Orationis, & contemplationis tam ordinariæ, quàm extraordinariæ; nec non de magnis gratiis, quas in illis est consecuta. Specialitèr verò in eo agitur de mysteriis vitæ Christi Domini, de ejus Passione, Ascensione, & Adventu Sancti Spiritus, atque de institutione, & festo Sanctissimi Sacramenti; præterea de vita Beatissimæ Virginis, incipiendo ab ipsius nativitate; iis, quæ concernunt purissimam illius Conceptionem, ob singulares causas, dilatis ad finem libri quarti, ubi etiam agetur de ejus Assumptione.

17. Liber tertius est de admirabilioribus revelationibus ad mysteria Divinitatis, & Trinitatis Divinarum Personarum, & ad æternam Sanctorum felicitatē, quam ipsi DEUS dedit delibandam, conferendo illi
alias

alias insuper eximias gratias.

18. Liber quartus complectitur speciales revelationes, quas habuit de officiis, & excellentiis Angelorum Custodum, ac Sanctorum, qui illam frequenter invisebant, præsertim verò de prerogativis Beatissime Virginis sine macula conceptæ, & assumptæ; unàque res insigniores, quæ illi cum iis Sanctis evenerunt.

19. Quintus Liber erit de rebus memorabilibus, quibus juvat animas Purgatorii, & promovit salutem proximorum, cum illi DEUS manifestaret omnium miserias, & quæ ipsi essent agenda, dicenda, ac scribenda pro iis adiuvandis; ubi refertur doctrina, pro consequenda perfectione, quam à DEO didicit, & scribere jussa sunt ad profectum eorum, qui sunt addictiores, tractandis rebus spiritualibus.

20. Denique liber sextus erit de heroica ipsius perfectione, quæ enituit in modo, quo toleravit suos terribiles cruciatus, & exercuit omnis generis virtutes; atque de raris gratiis, quas illi DEUS præstitit, additis præclaris promissis, concernentibus ipsius obitum.

21. Hactenus in illo Prologo seu introductione, V.P. Ludovicus à Ponte, qui finem imponit primo Libro his verbis. Hic finem imponimus primo libro, qui est summa quædam trium rerum, quas complexa est via extraordinaria, qua illam duxit Dominus noster, contexta miris favoribus, & deliciis: terribilibus cruciatus, & tormentis, non sine illustribus Virtutibus; quas inter elucebat in illa profunda humilitas, & cognitio vilitatis suæ: obedientia exactissima ad nutus Dei, suorumque Angelorum, & Confessariorum: Zelus ardens salutis animarum; continua oratio, & tractatio cum Deo, cujus præsentiam numquam anima dimittebat: insignis patientia in suis necessitatibus, infirmitatibus, tormentis, & veluti martiriis, quæ de manu Dei, ope-
râ

râ Angelorum, Dæmonumque patiebatur: atque hæc, ultra graves sui afflictiones, rigidas verberationes, frequentias & cruenta cilicia, continuata jejunia, aliaque genera pænarum, quæ dum corporis vires utrumque sufficerent sponte suscipiebat, communicato consilio cum suis Confessariis, & exequiebatur quantum hi permittebant accomodantes se ejus ardori tam flagranti; tefi cum prudentia Christiana. Hæc omnia declarabunt, extollentque res ipsæ singula proximis libris persequendæ.

Haftenus V. Pater, qui cumulatissimè præstitit, id quod promisit, tandemque conclusit totum opus sequenti §, qui caput est vigesimum primum libri sexti.

§. V.

Quomodò ipsi DEUS communicaverit eximiam Spiritus mysticam, & experimentalem scientiam, præceperitque, ut conscriberet omnes suas experientias, in commodum proximorum, consignandas, & in ordinem redigendas à Confessario, quem habebat ex Societate JESV.

22. **E**Xtraordinariis gratiis, quas Deus suæ famulæ, per decursum longævæ ejus vitæ præstitit, & istud accenseamus, quod ipsi fuerit unà cum illis communicata Scientia spiritualis, quam cōmunitè vocamus Theologiam Mysticam, & scientiam experimentalem, de qua loquens Divina Sapientia, ait quòd *ostenderit justo Jacob regnum DEI, Et dederit illi*